

MELLEMTEKSTER / INTERTITLES

Fra Piazza del Popolo (A.W. Sandberg, DK, 1925).
Nordisk Films Kompagni.

Titelbog 14, p. 313-334

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

Fra Piazza del Popolo

1871.

1. Fra Piazza Del Popolo.
Efter Vilhelm Bergsøes Roman af samme Navn.
2. Bearbejdet for Film af Sam Ask.
3. Tscenesab af A. W. Landsberg.
4. Fremstillet af Nordisk Films Kompagni - København.
Eneret for Danmark: A/S. Fotorama.
- 4a. (Varemærke)
5. Forspil.
1 Akt.
6. Rom 1820.
6. Vi befinder os i den evige Gade, Kunstens hellige By, hvortil Mønsternes Dyrkere fra alle Lande valfartede.
7. Piazza del Popolo var de skandinaviske Kunstneres Samlingssted.
8. Christian ... Philip Beck.
9. - Jeg gaar hen til Malw, han er alene og bringer til mig!
10. - Tal med Respekt om Malw, Dreng. Han bliver den største Kunstner af os alle!
11. Olaf Malw - en ung, norsk Billedhugger
Olaf Malw Fønss.
12. - Jeg dier ikke til noget - Antiken har allerede gjort alt!

Jeg 1871.

Fra Piayya del Popola

13. - Se der, - det er Brev fra Olaisens, mine
Velgørere - de skriver, at de kom mer her.
ned!
14. - Sigrid er deres Datter, og det var hende, som
viede mig til Konsulen - - -
15. - Jeg var kun 12 Aar, da Far døde, og
jeg kom til Olaisens Lærverk som Lærebog.
At min Fridt brugte jeg til at modellere!
16. - Hvis du vil forære mig din Bjørn, saa
skal Du faa et Kys!
17. - Der gik et Par Dage, og bage, var jeg,
for jeg havde jo kysset min Husbonds
Datter!
18. - Prasen har set din Bjørn og siger, at Du
har Talent, og Far vil nu betale din
Uddannelse!
19. - Saa kom jeg til Kristiania og til Kunst-
akademiet i København og nu her til, blot
for at lære, at mit Arbejde indek er værd!
20. Noogle Dage senere ankom Familien Olaisen
til Rom og forles om Eftermiddagen af
Konsulen til Kafi Ruspoli, hvor Skandi-
naverne holdt til.
21. - Konsulen sagde jo, at vi vilde træffe
ham her - - -
Sigrid Olaisen ... Benny Jeermann.
22. - Det var Sigrids Stemme!

Fra Parys del Popolo Aug 1871

23. - Kaa, nu har De vel Huses fuld af Mesterværker!
24. - Far mener jo bare, - hvornaar vi kan komme og se Deres Atelier inden at forskynde?
25. - Om tre Dage - paa Mandag!
26. " Efter tre (Dages) Døgn's uanspændt Arbejde kom de Pjeblik, som Malen baade havde frygtet og glædet sig til.
27. - Men det er jo Pignios Ansigt!
28. - Hvor vil saadan en Tingest koste i Marmor?
29. - Mindst 800 Specier!
30. - For Marmor saa dyrt?
31. - Jeg saa i Gaar en som var meget større og ikke kostede det halve!
32. - Det er Bertel Thorvaldsen!
33. - De har en smuk Fremtid for Dem!
34. - En udmærket Figur - ikke sandt - jeg har lige købt den - i Marmor!
35. - Jeg skal give 1000 Specier!
36. - Hvis Deres Datter vil staa Model til Hovedet, skal Figuren staa færdig i Marmor i Løbet af en Maaned!
37. Den Tid der fulgte var den lykkeligst i Malms Liv.

Aeg. 1871.

Fra Piazza del Popolo.

38. - Bare et Øjeblik endnu!

39. - Tilgiv mig!

40. Tiden svandt for de to som en lykkelig Drøm, indtil Familien Olaisen skulde rejse til (Rom) Napoli.

41. - Husk saa, at Du in det maa skrive, Far maa in det vide, for din Psyche er færdig!

42. Torspil II Akt

43. En Mænds Ledsener stod Malus Psyche færdig.

44. - Nu rejser jeg selv til Napoli, - og saa skal Brylluppet staa!

45. (Brev skrives temmelig stort og klodret)

Hr. Olaf Malus!

Jeg har Fornøjelsen at meddele Dem, at min Datter Lignid i nær Fremtid holder Bryllup med Sir Charles Vernon.

46. (Fortsættelse af samme Brev) holder Bryllup med Sir Charles Vernon. Jeg beder Dem derfor paaskynde at rejse, da jeg ønsker at give Deres Psyche som Brudegave.

Deres forbundne

Niklas Olaisen.

47. I Napoli havde en engelsk Rigsmand, Sir Charles Vernon, fruet til Lignid.

Fra Piazza del Popolo 1871

48. - Sir Charles, unge Piger maa have Betænkningstid, før de forstaaar deres egne Følelser!
49. - Hvor naar skal jeg saa se min lille Pige som Lady Vernon?
50. - Aldrig, Far!
51. - Malin - den fattige Løs - faar Du alligevel aldrig - jeg har forresten allerede skrevet til ham, at du skal giftes med Sir Charles!
52. - Jeg bærer Olaf Malms Barn under mit Hjerte!
53. - Gaa med dig - gaa!
54. - Sir Charles, jeg elsker en anden!
55. I Rom havde Christian hele Dagen søgt efter sin Ven.
56. - Du følger os med hjem, Olaf!
57. - Selv om jeg ikke kan blive andet for Dem, saa lad mig i det mindste blive deres tante og opriktig Ven! Du fører mig Dem til Rom.
58. Tre Dage efter brædes Rom af en frygtelig Naturkatastrofe. Tiberen var gaaet over sine Bredder - havde sprængt Damning efter Damning - og man kunde hvert Øjeblik vente en Flodbølge.
- 59a. Allt hvad de graadige Vandmasser mødte paa deres Vej tog de med sig...
- 59b. ... og ved den gamle Bro Quattro Capi

Nøg. 1871

Fra Piazza del Popolo

59. Ghettoen stod under Vano.
60. - Se! - Se Kvinden derude!
61. - Jeg kender de norske Elve - jeg er den eneste, der kan rode hende!
62. Flodbølgen!
63. Efter Katastrofen havde man i mange Timer søgt efter Malms Lig - men forgæves, han var og blev forsvunden.
62. - Olaf Malm træffer De aldrig mere, han ofrede sit Liv i Tiberen for at frelse et Menneske!

63. 3. Akt.

64. KØBENHAVN

Anno 1850.

65. Det var store Bededagsaften, en af disse lys, dejlige Forårsaftener, da Himlen er saa ren, og Luften saa liden, som om Lydens Aand var faret hen over Danmarks Fletter og Dale.

66. Paa Blatsraas Grams Landsted ved Furesøen var der to Gæster til Middag.

67. - Jeg stoler stadig paa, at De, Herr. Blatsraas, vil vide at skaffe mig Deres Datters Panttykke!

Blatsraas Gram ... Egill Rosstrup
Cavaliere d'Acorde ... Robert Schmidt.

68. Harriet Gram ..... Larina Bell.

Piazza del Popolo. Teg 1871

Henry Vernon ..... Einar Haanson.

69. - Aa, Henry Vernon er en pragtig Fyr, men der hviler en Bøsmelighed over hans Herkomst. Jeg modtager aarlig 10.000 Daler til ham fra en unavngiven Kilde i England!
70. - Hvor kunde jeg, som hverken kender Far eller Mor, vove at bringe mig paa med min Karlighed?
71. - Henry for mig er du den samme, hvad enten du er en rig Mandes Pøn eller som vor Frelser fød af den fattigste blandt Kvinder.
72. - Det var Mors eneste Minde om Far!
73. - De forstaar, at dersom Heres Datter forlover sig med Hr. Vernon, betyder det Brud med Bankier d'Acordia!
74. Gent uo paa Aftnen brød et Uvejrs Løs over det gamle København.
75. D'Acordia var en Mand, der intet Midde skuede for at naa sit Maal.
76. - Du maa holde Oje med denne Hr. Vernens Dag og Nat, Benedetto!
Benedetto, d'Acordias Tjener ... Torben Meyer.
77. - Laura!
Laura ... Lillian Järnefeldt.
78. - Laura, i et Aar har alt været forbi mellem os, og det kan ikke blive anderledes!
79. - Jeg forlanger ikke at Du skal elske mig! -

Aug. 1871 Fra Piazza del Popolo.

- Overlad mig blot ikke til mig selv i denne forfærdelige Stat!
80. - Buona Sera, Signora!
81. - Jeg sover i Nat paa Hotel, - i Morn-
gen finder vi saa et roligt Sted paa
Lauget, hvor Du kan bo!
82. Gamle Mary, Henrys drofaste Hushol-
derste.
- 82a. Den følgende Formiddag var alle Forberedelser til Lauras Afrejse truffet.
83. - Du gør mig en stor Tjeneste ved at følge hende, Frederik!
Frederik From ... Caesten Woodchow.
84. - Nu har gamle Mary gjort alt hvad
Mamma befalede. Men nu gaar hun
sin Vej ...
85. - Hun ser inde ikke nogen fine Dame. -
Hun bage Marys Brudedragt, som aldrig
har været brugt, fordi slæktens Jimmy
døde ...
86. - Vognen er her straks, saa Dufmaa
skjndt sig at klæde sig om!
87. Brandt, Henrys Fælle i mange lystige
Evensyr.
... Peter Nielsen.
88. - Jeg vil ikke have mere med dig at gøre,
Brandt!

Fra Piayya del Popolo. Aug. 1871

89. - Det var altsaa derfor, at De i aften, besøgte Liv, udeblev fra Solen!
90. - Men nu dele Stabob, for over jeg Oprejning - en Kampen binabel paa Aleenberg!
91. - Nej, Brande, - nu skal det vare forbi med det vilde Liv!
92. - Jeg forlovede mig i Gaar med hende, jeg saa længe har holdt af!
93. - Med Harriet Gram?
94. 4. Akt.
95. - De kommer fra vor fælles Ven, Ter. Vernon? Jeg traf ham i Gaar ude paa Etatsraad Grams Landsted!
96. - Ja, det er jo der, det Fa har gaaet hen og forelovet sig...
97. Udgaar.
98. - En forelovet Mand er altid balt for sine Venner, og man har sjældent ikke Raad til at miste en Stabob som Vernon!
99. - Og nu, Mary, - nu er jeg det lykkeligste Menneske under Solen!
100. Udgaar.
101. - Mary, hvorfor vil du aldrig fortælle mig noget om min Mor?

Aug 1871 Fra Piazza del Popolo.

102. - Min Mor ... ja, hvem er min Mor?
..... Blod hün mi kunde se, hvor lykkelig
jeger!
103. - Saa dan en romantisk Forlovelse er
gaaet over Gylp för i Dag, hvad mener
De om, at vi to lagoe vore kloge Hovener
i Blod, Herr Løjtnant?
104. Brandt havde omsider faaet Henry overbalt
til at gaa med til et Afskeessels paa
den gamle Kro ved Frederikssaal.
105. Alt gik efter Programmet, til Aftenen falde
paa ...
106. ... og Middagen var overstaaet.
107. Udgaar.
108. - Laura maa straks vare her!
109. - Godt, saa har vi ham! De ved, at min
Tjener er Kusk for Blatsraaden i Aften. Han
spiller ham et Stus herudover!
110. - Kan Du pusle det no?
111. - Det er imod Aftalen!
112. - Skal Dig ikke, Nabo, se, der er Kampferri til
Kanariefuglen!
113. - Du er en daarlige Kammerat!
114. - Er det sandt, Henry, at Du har forlovet Dig?
115. - Det Værelse der henne er vist beoet!

Aug. 1871 Fra Piazza del Popolo.

116. - Hr. Vernon!
117. - Henry!
118. Hele Natten flakkede Henry rundt i Skovene alene med sine forlovede Tanker. - Og næste Dag ved Middagtid...
119. (Brev) Jeg sender Dig Din Ring tilbage. Klavgen var det rette Løbillede.
Farvel.
120. 5. Okt.
121. Et Par Dage efter mødte Henry sig paa Bladsraa- dens Kontor for at have sin sædvanlige Aarsrente.
122. - Efter hvad der er (foregaa) passeret, ønsker Bladsraaden ikke at se Dem mere og har bedt mig gøre Forretningerne ogs med Dem!
123. - Jeg kan iøvrigt fortælle Dem, at Familien i Aften rejser til Italien sammen med mig!
124. - Anvisningen fra Huset Jackson og Watt er udeblevet, saa jeg har ingen Penges til Dem, Hr. Vernon!
125. - Der findes ikke nogen Kapital. Deres Medfader har hvert Aar udstillet Dem 10.000 Daler men har nu indestillet denne Udbetaling!
126. - De finder maaske Forklaringen her, Hr. Vernon!
127. - Farvel, Hr. Vernon! Hils Deres Forældre!
128. - (Brev)

Aeg. 1871.

Fra Piazza del Popolo.

da Deres Moder nu er død, har
 Sir Charles Vernon inddraget den
 Dem hiortil udbetalte aarlige Un-
 dersøttelse.

For Firmaet Jackson & Watt.
 James Watt.

129. (Udskrift paa et Brev, skrevet med Ligrids
 Haandskrift)
 At tilstille min Sou, Henry Vernon, efter
 min Død.)

130. (Brev, Ligrids Skrift)
 Saa døde Din Fader, Olaf
 Moalm, en Heds Død i den Tro, at jeg
 havde været brolos imod ham. I min
 forvirrede Hilling tog jeg mod Sir Charles'
 adelmødige Tilbød om at blive hans Hustru,
 og da Du kort efter blev født, lovede han
 at sørge for Dig paa Betingelse af at Du
 sendtes bort, og at jeg for Bestandig gav
 Afkald paa Dig.

131. (Glubning paa Brevet) ... gamle Marys
 Breve om Dig har været min eneste Glæde
 i det Liv, som snart (ef) er forbi. Jeg
 velsigner Dig, min elskede Dreng.
 Din ulykkelig Moder
 Ligris Vernon.

132. - Moor, Moor, jeg er saa ulykkelig!

133. - ... og nu ønsker jeg bare, at jeg ogsaa
 selv var død!

134. - Det er fordi vi har glemt det vigtigste
 her i Livet - Arbejdet!

Fra Piazza del Popolo. Aug. 1871

135. - Arbejd - og bliv til noget - og lad hende, ^{som} Du mislunde, se, at Du er en Mand!
136. 6. Akt.
137. Rom Anno 1853
138. Under det store Karneval genfinder vi atter Henry Vernon. Arbejdet havde herdet ham, og Aarene, der udsletter saa mangen Sorg, havde mildnet Favnelsen af den Kvinde, han dog aldrig kunde glemme.
139. Christian var nu de skandinaviske Kunstneres Nestor.
140. De skandinaviske Kunstneres Vogn.
141. Henry og et Par af hans Venner havde skaffet sig Adgang til Aftenens Feste i Palazzo del Braccio, hvor hele det romerske Aristokrati gav Møde.
142. - Hvem er den sortklædte Dame!
143. - Det er den smukke Tyrskinde Pisani, - jeg lagde Mærke til Vaabnet paa Vognen, da hun kom!
144. - Hendes Mand er en af Roms værste Agerkare. Men han har gjort Regeringen store finansielle Gjenester, - det er derfor, han har faaet Tillid!
145. - Harriet - er det Dig!
146. - Jeg maa tale med Dig!
147. - Jeg har ikke noget at tale med Dig om, Henry!

Aug. 1871. Fra Piazza del Popolo.

148. - Mein Mann - Fyrst Pisani!
149. - Du understaar Dig ikke i ofter at tale med den Fyr!
150. - Endnu i Morgen forlader vi Rom og tager ud til Villaen. Ensomheden skal nok kurere Dig!
151. Hjemme i Danmark blev Frederik From paa samme Tid mindet om svaerne Dage.
152. - For Henrys Skyld har jeg bedt Dem komme - nu da jeg føler, jeg skal dø!
153. - Tror De, at han vil tilgive mig?
154. - Den Aften paa Frederiksdals Kro lod jeg mig af Brandt forede til at begaa en Mederdraglighed mod Henry...
155. Kort Tid efter modtog Henry den døendes Kvindes Skriftemaal.
156. (Brev) saadan(?) faldt hendes Ord - og i Dit Navn tilgav jeg den skakkets Ulykkelige.
 Din hengivne
 Frederik From.
157. 7. Okt.
158. Omgivel af høje Mure laa Villa Pisani paa Campagnen
159. - Tak, fordi Du er saa god mod min lille danske Fugl, Marietta!

Fra Piazza del Popolo. Neg. 1871.

160. - Jeg ved godt, at min naadige Principessa bærer en himmelig Sorg - men jeg ved ogsaa, at Madonna vil hjælpe!
161. For Frater Ambrosio fandtes ingen laaset Dør, intet lukket Løjer. Alts, der bragte til Hjælp, søgte ham, og ingen gik forgæves.
162. - Giovanna er syg, Frater Ambrosio, derfor har jeg bedt Dig komme!
163. - Fyrstinden tager ikke imod!
164. - Det er en af mine Venner
165. - Jeg maatte træffe Dig, Harriet. Du maa tale med mig blot denne ene Gang!
166. (Foroven afblændet Del af Brev.) ... og saaledes blev den stakkels Kvindes et Færdskab i de to Gylnglers Haand til at knuse Din og Harriets Gravens Lykke ...
167. - Ved mislykkede Spekulationer var Fav til sidst helt kommen i d'Acordas Vold!
168. - For at redde Fav, og fordi alt var mig ligegyldigt, indvilgede jeg i at blive den Mandes Hustru!
169. - ... og nu da Fav er død, er jeg saa ensom og saa granseløs ulykkelig!
170. - Harriet! Flygt med mig!
171. - Husk han har bedraget os begge!
172. - Henry, det er min Pligt at bære det Kors, jeg selv har taget paa mig!

Aug. 1871 Fra Piazza del Popolo

173. - Jeg kan ikke!
174. - Bed mig ikke mere, Henry, jeg vilde altid føles det som en utilgivelig Gjerning mod Gud, om jeg gav efter - - -
175. - Tank paa Fyrstinden! - For hendes Skyld maa han ikke finde Dem her!
176. - Der er en Fjov i Parken!
177. - Det lader nok til, at han er undsluppet!
178. - Han maa være her endnu. Vi har lige fundet hans Hest!
179. - Han har da for Djævelen ikke Vinger!
180. - Han er undsluppet! - Fanden ved hvordan!
181. - Men Han skal ikke komme til at træffe Dig mere, - vi vender endnu i Aften tilbage til Rom!
182. Fjodens Sol med sine brandende, lodrette Straaler forvandlede den gamle mørke sarkofag til en gloende Ovn.
183. 8. Akt.
184. Aftenen faldt paa, og ude i Maanedypset lå Sarkofagen barsk og stille rugende over sin frygtelige Herrelighed.
185. - I endeskaar med jers Liv for at ingen betræder Parken

Aug. 1871. Fra Piazza del Popolo.

186. Fyrstens Ordre havde vakt Mariettas Mistanke...
187. Efter den lange Nat kom Dagen atter med sin brandende Sol og med sine frygtelige Tænker for den Indespærrede.
188. - Var saalmodig, Signore, jeg vil prøve paa at skaffe Hjælp!
189. Hveden i det snævre Fængsel havde lidt efter lidt sløvet hans Aand, og Vanviddets Tænger begyndte at omspande hans Forstand.
190. I Frater Ambrosio's Klostercelle, hvor Verdens Larm og Tummel ikke traugle ind, havde Henry fundet et Fristed.
191. Synet af den unge fremmede fra Norden havde vakt længst begravede Minder til Live i Fra Ambrosio's Sind - - -
192. - - - men Dingen paa Henrys Haand saa han ikke - Dingen, der kunde have betroet ham, hvem den fremmede var.
193. Ved Fra Ambrosio's omhyggelige Slije var Henry hurtigt blevet saa rask, at han kunde forlade Klosteret.
194. - Ja, alle Kvinder i Norden er lyse og blide, som Fyrstinden!
195. Udgaar.
196. - Nej, jeg er ikke Kunstner! Det, De tager for Kunst, er blot en smule Adspredelse i det arbejde, der giver mit Liv Indhold ...

Keg. 1871

Fra Piazza del Popolo.

197. - ... og faar mig til at glemme!
198. Drevel af Angst for Opdagelse var Fyrsten vendt tilbage til Thuepladsen for sin Ugerning - - -
199. - - - men efter alt dømme, var Larkofagens Hemmelighed velbevaret.
200. - Efter dette vil hans Liv bestandig være i Fare! Min Mand hviler ikke, for ...
201. - Jeg forstaar, at Du atter tanker paa Din danske Elsker, men ham faar Du aldrig at se mere!
202. 9. Akt.
203. I Stærheden af Klosteret San Vito laa en lille Bjerghy, hvor Henry under Christians Pleje søgte at komme til Kraft.
204. - For hendes Skyld kan jeg ikke anklage ham. Hun skal ikke i Folke munde!
205. - Hvis denne infame Dansker ikke har en Dobbeltgang, er han i Live end nu!
206. - Lad ham have mi Liv som Katten. Jeg skal tage dem alle. - Tusend Ludi for en god Aften!
207. Det var henimod Aften, og alt aandede Fred og Milhed i den lille Bjerghy - - -
208. - Han er herude nu, Franskeren. Jeg har lokket ham i en Fælde!

Fra Piazza del Popolo. Mæg 1871.

209. - Beppo samler nu, og skulde den ne frakke
Danskere tilfældigvis miste Livet, kan ingen
gøre os noget. Han har bragt sig herind
som en Tyv!
210. - Tyvsten glemmer vel ikke de 1000 Scudi?
211. - Du har jo selv sendt Bud efter mig,
Henrich!
212. - De maa have lokket Dig i et Baghold!
213. - Haa saadan, Du har igen hjulpet
den Lyngel!
214. - Hurtig! Gennemsøg Lasken. Lat Vagt ved
alle Udgangen!
215. - Jeg skal finde et Sted at indesperre Dig,
hvor hverken Sol eller Maane skinner!
216. - De fortjente at dø som en Hund, men De skal
faa Lot til at kæmpe for Deres Liv!
217. - Hent straks Fra Ambrosio, - han er den eneste,
der kan hjælpe os!
- 217a. - Henry, Henry, jeg elsker dig!
218. - Nej, jeg har ikke dræbt ham! Min Haand
saaride ham ikke engang. Han er kun be-
visløs!
219. (Noget Blyantlinier paa et Stykke Papir)
Taget ud til Uly Pisani. He sendt Bud.
220. O. Akt.

Aug. 1871. Fra Piazza del Popolo.

221. - Olaf Malm, - saa sandt jeg lever!
222. - Kender Du mig virkelig igen, Christian!
223. - Ved den almægtiges Hjælp blev jeg frelst!
224. - Er De den Olaf Malm, som engang var Sigrid Olafsens Trolovede?
225. - Ja er De min Fader!
226. - Fyrsten er død, ramt lige i Hjerter af Deres Haarde!
227. - Min Føn skulde jeg finde Dig for blot at miste Dig paa ny.
228. - Hands!
229. - Fyrsten er ikke alene dræbt, han er ogsaa udplyndret!
230. - ... og Morderen er herinde endnu!
231. - Han slaar der!
232. - Ja, det er mig, der har dræbt ham!
233. - Jeg fandt ham liggende herinde og brøede, at han var død, -- han skyldte mig Tusind Scudi - jeg tog dem - saa vaagenede han op - og saa - saa --
234. Inden Nattens Mørke veg for den nye Dag, løftedes det Flør, det skulde Olaf Malms tragiske Livsskabne.

Aug. 1871 Fra Piazza del Popolo

- 235 - Saa har Din Moder ligesom jeg selv sonet, Brøden og fundet Fred!
236. - Gud velsigne hendes Minde!
- 237 - Men hvordan blev du selv reddet? Jeg saa dig jo omkomme i Tiberen næsten lige for mine Øjne...
238. - Gud den almægtige vilde, at jeg ikke skulde dø og lod so fromme Brødre finde mig, da jeg mere død end levende var skyllet op paa Flodens Bred!
239. - Saa kom jeg til Klosteret San Vito, hvor en ny og skønnere Livsopgave ventede mig!
240. Dagen kom, da Tharriet og Benny skulde rejse hjem til det fjerne lille Land med de grønne Bøgeskove og de lyse Kvinder - til Gau mark, hvor Karlighedens Lykke ventede dem.
241. - Far, velsign dine Børn!
242. - Far, betenk Dig endnu engang, - forlad ikke dine Børn! Vend tilbage til Høvet, til din Kunst!
243. - Nej, vi maa skilles. Min Gjerning er her. Og det, jeg her kan udrette, vil staa for Evidens, thi det er ikke hugget i Marmor men i det levende Ords Klippegrund!
244. - Farvel, Gud velsigne jer!
245. Slut

Se næste Side.

Fra Piazza del Popolo. Neg. 1871.

Norsk.
Svensk.
Tysk.
Engelsk
Fransk.

Im Banne der ewigen Stadt (Rom) - Wenn zwei sich lieben
 Misses of the past (London) (Berlin)
 La loi d'amour.